

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 141/10
23.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Д.М, због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика и др., решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 340/10 од 8.6.2010.године, подигнутом против правноснажних решења Основног суда у Вршцу Кв 83/10 од 22.2.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду КжII 824/10 од 6.4.2010. године, у седници већа одржаној дана 23.6.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 340/10 од 8.6.2010. године, се УВАЖАВА као основан, решења Основног суда у Вршцу Кв 83/10 од 22.2.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду КжII 824/10 од 6.4.2010. године, ПРЕИНАЧУЈУ, тако што Врховни касациони суд захтев окривљеног Д.М. за понављање кривичног поступка уважава и узима као утврђену казну затвора у трајању од једне године због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика по правноснажној пресуди Општинског суда у Вршцу К. 789/07 од 11.9.2008. године и казну затвора у трајању од једне године због продуженог кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 61. Кривичног законика по правноснажној пресуди Општинског суда у Вршцу К. 325/08 од 15.10.2008. године, па применом члана 405. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 60. став 2. Кривичног законика окривљеног Д.М. ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 1-једне године и 11-једанаест месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору и на издржавању казне од 8.8.2008. до 9.8.2009. године по пресуди Општинског суда у Вршцу К. 325/08, од 15.10.2008. године, те на издржавању казне од 10.8.2009.године па надаље, по пресуди Општинског суда у Вршцу К. 789/07, од 11.9.2008.године.

Образложење

Решењем Основног суда у Вршцу Кв 83/10 од 22.2.2010.године одлучено је да нема места спајању казни по пресудама Општинског суда у Вршцу К. 789/07 од 11.9.2008. године и К. 325/08 од 15.10.2008.године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду КжII 824/10 од 6.4.2010. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Д.М. изјављена против решења Основног суда у Вршцу Кв 83/10 од 22.2.2010. године.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 340/10 од 8.6.2010. године због повреде Кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 4. и члана 371. став 1. ЗКП у вези члана 62. став 1. КЗ и члана 405. став 1. тачка 1. ЗКП, и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП са предлогом да се уважи захтев, и укине решење Апелационог суда у Новом Саду КжII 824/10 и врати истом суду на поновно одлучивање, или пак преиначи решење Апелационог суда у Новом Саду и Основног суда у Вршцу сагласно одредби члана 62. и 60. КЗ споје казне затвора у трајању од по годину дана и изрекне јединствена казна затвора по одредби члана 60. став 2. тачка 2. КЗ.

Врховни касациони суд је смислу члана 422. став 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио све списе предмета са побијаним решењима, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је пресудом Општинског суда у Вршцу К. 789/07 окривљени Д.М. оглашен кривим због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, и да је пресуда постала правноснажна дана 11.9.2008.године.

Такође је пресудом Општинског суда у Вршцу К. 325/08 од 15.10.2008. године, окривљени Д.М. оглашен кривим због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године уз урачунавање времена проведеног у притвору од 8.8.2008. године и да је иста постала правноснажна дана 23.11.2008. године.

Из наведеног произилази да је окр. Д.М. наведеним пресудама оглашен кривим за два кривична дела и осуђен на казне затвора у трајању од по једне године.

На основу члана 405. став 1. тачка 1. ЗКП осуђени Д.М. тражио је понављање кривичног поступка, јер су против њега правноснажно изречене две казне а нису примењене одредбе о одмеравању јединствене казне за дела у стицају, а побиганим решењима је такав захтев одбијен.

Одредбом члана 405. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се правноснажна пресуда може преиначити без понављања кривичног поступка ако је у две или више пресуда, односно решења о кажњавању против истог осуђеног правноснажно изречено више казни, а нису примењене одредбе о одмеравању јединствене казне за дела у стицају.

Имајући у виду да су наведеним правноснажним пресудама изречене две казне затвора, а нису примењене одредбе о одмеравању јединствене казне а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда погрешан је закључак суда у првостепеном и другостепеном решењу да нису испуњени услови за преиначење правноснажно изречене казне применом члана 405. став 1. ЗКП у вези члана 62. став 1. КЗ.

Ово из разлога јер првостепени суд у време доношења наведених пресуда није могао да примени одредбу члана 62. КЗ с обзиром да у време доношења обе наведене пресуде ни једна од њих није била правноснажна. Стога је по оцени овог суда у конкретном случају, правно ирелевантно да ли је казну окривљени издржао, како је то наведено у побиганим решењима.

Према томе, Врховни касациони суд је уважио захтев Републичког јавног тужиоца као основан и применом члана 405. став 1. у вези члана 60. став 2. КЗ окривљеног Д.М. осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и једанаест месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору и на издржавању казне.

Са изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП, и члана 425. став 1. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Мила Ристић,с.р.

Председник већа

судија

Невенка Важић,с.р.